

vonnis

RECHTBANK 's-GRAVENHAGE

Sector civiel recht

zaaknummer / rolnummer: 288630 / HA ZA 07-1758

Vonnis van 22 juni 2011

in de zaak van

de stichting
STICHTING DE THUISKOPIE,
gevestigd te Amsterdam,
eiseres,
advocaat mr. H.J.A. Knijff te 's-Gravenhage,

tegen

1. **[GEDAAGDE SUB 1]**,
wonende te [woonplaats], Duitsland,
gedaagde,
advocaat mr. L.M. Bruins te 's-Gravenhage,
2. **[GEDAAGDE SUB 2]**,
wonende te [woonplaats], Duitsland,
gedaagde,
niet verschenen,
3. **[GEDAAGDE SUB 3]**,
wonende te [woonplaats], Duitsland,
gedaagde,
niet verschenen,
4. **[GEDAAGDE SUB 4]**,
wonende te [woonplaats], Duitsland,
gedaagde,
niet verschenen,
5. **[GEDAAGDE SUB 5]**,
wonende te [woonplaats], Duitsland,
gedaagde,
niet verschenen.

De zaak is voor eiseres, hierna te noemen: “de Stichting”, behandeld door mr. D. Griffiths, advocaat te Amsterdam en voor gedaagde sub 1, hierna ook te noemen: “[Gedaagde sub 1]”, door mr. E. Lassche, advocaat te Enschede.

1. De procedure

- 1.1. Het verloop van de procedure blijkt uit:
 - het tussenvonnis van 30 juli 2008;

-
- het proces-verbaal van het getuigenverhoor aan de zijde van de Stichting, gehouden op 7 januari 2009;
 - de beschikking van 14 januari 2009, waarbij op verzoek van partijen de zaak tegen de oorspronkelijk ook gedaagde partij Sunstar Electronic GmbH is doorgehaald;
 - het proces-verbaal van getuigenverhoor aan de zijde van [Gedaagde sub 1], gehouden op 25 juni 2009;
 - de akte uitlating producties van de Stichting van 2 september 2009;
 - de akte van [Gedaagde sub 1] van 2 september 2009.

1.2. Vonnis is nader bepaald op heden.

1.3. De rechter ten overstaan van wie de getuigenverhoren zijn gehouden, heeft dit vonnis niet kunnen wijzen omdat hij inmiddels niet meer werkzaam is bij de rechtbank.

2. De verdere beoordeling

2.1. De rechtbank volhardt bij hetgeen bij tussenvonnis van 30 juli 2008 (hierna: het tussenvonnis) is overwogen en beslist, tenzij daarvan hierna uitdrukkelijk wordt afgeweken.

gedaagden sub 2 tot en met 5

2.2. Zoals beslist in het tussenvonnis, zullen de vorderingen tegen de niet-verschenen gedaagden sub 2 tot en met 5 worden toegewezen, met hoofdelijke veroordeling van die gedaagden in de proceskosten.

2.3. De Stichting vordert een bedrag van in totaal €23.091,30 als vergoeding voor de door haar gemaakte advocaatkosten. De Stichting baseert deze vordering op haar betoog dat artikel 237 Rv in dit geval moet worden geïnterpreteerd conform de handhavingsrichtlijn (Richtlijn 2004/48/EG van het Europees Parlement en de Raad van 29 april 2004 betreffende de handhaving van intellectuele-eigendomsrechten, *Pb EG L 195/16*) omdat de dagvaarding is uitgebracht na de implementatietermijn van die richtlijn (maar voor de inwerkingtreding van de aanpassingswet die de betreffende richtlijn implementeert). Dat betoog kan niet slagen omdat de handhavingsrichtlijn niet van toepassing is op procedures zoals de onderhavige zaak, die uitsluitend gaan over de inning van thuiskopievergoedingen (gerechtshof 's-Gravenhage 29 maart 2011, *LJN BP 9443*, r.o. 8.7).

2.4. Gelet op het voorgaande zullen de kosten van het deel van de procedure dat betrekking heeft op gedaagden sub 2-5 worden begroot aan de hand van het liquidatietarief. De kosten tot op heden aan de zijde van de Stichting, waaronder mede begrepen de kosten van het ten laste van gedaagden sub 2-5 gelegde beslag, worden begroot op €4.732,00 aan griffierecht, €5.160,00 aan salaris advocaat (2,0 punt × €2.580,00) en €252,93 aan kosten deurwaarder.

2.5. Voor het overige zullen de vorderingen tegen gedaagden sub 2-5 worden toegewezen, met dien verstande dat de hoofdelijke veroordeling zal worden afgewezen omdat daarvoor geen grondslag is aangegeven, dat de gevorderde dwangsommen worden gemaximeerd en dat de termijn voor naleving van de opgaveverplichtingen zal worden verruimd.

Imexa

2.6. De Stichting heeft betoogd dat [Gedaagde sub 1] als bestuurder van Imexa B.V. (hierna: Imexa) aansprakelijk is voor de schulden van Imexa aan de Stichting. Bij het tussenvonnissen heeft de rechtbank de Stichting opgedragen bewijs te leveren van de feiten die de Stichting in dit verband heeft aangevoerd, te weten dat [Gedaagde sub 1] als bestuurder van Imexa de dagelijkse leiding had over dit bedrijf, dat hij de gelaakte bestellingen deed, dan wel dat hij opdracht gaf voor deze bestellingen en dat hij de betalingen en kasstromen bepaalde.

2.7. De Stichting is niet geslaagd in het leveren van het bewijs dat [Gedaagde sub 1] de dagelijkse leiding had over Imexa. De Stichting heeft ter onderbouwing van deze stelling de getuigenverklaring van de curator van Imexa en het faillissementsverslag van die curator (productie 58 van de Stichting) naar voren gebracht. Uit die bewijsmiddelen volgt echter juist dat niet [Gedaagde sub 1], maar [X] – al dan niet samen met [Gedaagde sub 5] – verantwoordelijk was voor de dagelijkse leiding. De curator verklaart immers dat de zaken van Imexa veelal werden afgewikkeld door “[X]” (de rechtbank begrijpt dat is bedoeld: [X]). Dat is conform het faillissementsverslag, waarin staat dat de feitelijke werkzaamheden bij Imexa werden verricht door [Gedaagde sub 5] en [X] en dat [Gedaagde sub 1] zich weinig op het bedrijf in Nederland heeft laten zien. Die bewijsmiddelen zijn ook in overeenstemming met de verklaring van de getuigen die [Gedaagde sub 1] naar voren heeft gebracht. [Getuige] verklaart dat [X] zijn “baas” was. Ook [Gedaagde sub 1] zelf verklaart dat hij zich niet actief met het bedrijf heeft bemoeid en dat “[X]” (de rechtbank begrijpt dat is bedoeld: [X]) en [Gedaagde sub 5] bezigheden voor Imexa hebben verricht.

2.8. De Stichting is evenmin geslaagd in het leveren van het bewijs dat [Gedaagde sub 1] de bestellingen voor Imexa deed. Ook de juistheid van die stelling volgt niet uit de getuigenverklaring van de curator van Imexa. Daarin staat namelijk dat [X] – al dan niet samen met [Y] – de bestellingen deed. Dat niet [Gedaagde sub 1], maar [X] de bestellingen deed is daarnaast in overeenstemming met de verklaringen in contra-enquête. [Getuige] verklaart dat [X] de bestellingen deed. Ook [Gedaagde sub 1] verklaart dat [X], en wellicht ook [Gedaagde sub 5], de bestellingen plaatsten.

2.9. Dat de bestellingen zijn gedaan in opdracht van [Gedaagde sub 1] is evenmin bewezen. Uit de verklaring van de curator blijkt dat hij daarvoor geen bewijzen heeft aangetroffen in de administratie van Imexa omdat die administratie “een chaos” was. De curator verklaart slechts dat [X] tegen hem zou hebben gezegd dat [Gedaagde sub 1] samen met [Gedaagde sub 5] alle beslissingen nam. Die verklaring staat lijnrecht tegenover de getuigenverklaring van [Gedaagde sub 1], waarin die juist zegt zich niet te hebben bezig gehouden met de dagelijkse bedrijfsvoering en niemand opdracht te hebben gegeven voor het plaatsen van bestellingen. Voor zowel [X] als [Gedaagde sub 1] geldt dat zij een belang hebben om hun eigen verantwoordelijkheid voor de nakoming van de verplichtingen van Imexa ten opzichte van de Stichting te verschuiven naar de ander. Daarom kan op basis van hetgeen partijen hebben aangevoerd niet worden vastgesteld of [Gedaagde sub 1] opdracht heeft gegeven voor het plaatsen van bestellingen. Omdat de bewijslast op de Stichting rust, komt die onzekerheid voor risico voor de Stichting.

2.10. De Stichting is ook niet geslaagd in het leveren van het bewijs dat [Gedaagde sub 1] betalingen voor Imexa heeft gedaan of de kasstromen bepaalde. Dat [Gedaagde sub 1] betalingen via de bank heeft verricht voor Imexa blijkt onvoldoende uit de verklaring van de curator. De curator verklaart weliswaar dat [Gedaagde sub 1] gerechtigd zou zijn tot bankrekeningen van Imexa in Nederland en Duitsland, maar geeft daarbij aan dat hij dat zou moeten nagaan. Kennelijk wist de curator tijdens het getuigenverhoor niet zeker wie tekeningsbevoegd was ten aanzien van de bankrekeningen van Imexa. Die onzekere verklaring is onvoldoende in het licht van de brieven van een Duitse en Nederlandse bank die [Gedaagde sub 1] bij zijn akte van 2 september 2009 in het geding heeft gebracht (producties 1 en 2). In die brieven verklaren die banken dat [Gedaagde sub 1] niet tekeningsbevoegd was. Dat is ook in overeenstemming met de eigen getuigenverklaring van [Gedaagde sub 1], waarin hij zegt dat hij niet tekeningsgerechtigd was met betrekking tot de Nederlandse en Duitse bankrekening van Imexa.

2.11. Dat [Gedaagde sub 1] contante betalingen heeft gedaan voor Imexa is evenmin komen vast te staan. De curator heeft verklaard dat er volgens [X] veel contant werd betaald door [Gedaagde sub 1]. Uit die verklaring blijkt dat de curator die stelling van [X] niet heeft kunnen verifiëren aan de hand van de kasadministratie van Imexa. In die verklaring – en het faillissementsverslag – staat namelijk dat de curator geen kasadministratie heeft aangetroffen. De verklaring van de curator leunt dus volledig op de verklaring van [X]. Mede gelet op hetgeen hiervoor is overwogen over de geloofwaardigheid van de verklaring van [X], is dat onvoldoende in het licht van hetgeen [Gedaagde sub 1] daar tegenin heeft gebracht. De door [Gedaagde sub 1] als getuige naar vorengebrachte [Getuige] verklaart dat hij geld kreeg van [X] als hij goederen ging afhalen en dat hij niet heeft gezien dat [Gedaagde sub 1] een betaling voor Imexa deed. [Gedaagde sub 1] stelt in zijn getuigenverklaring uitdrukkelijk dat hij nooit ten behoeve van Imexa in contanten een betaling heeft verricht. De verklaring van [Getuige] sluit weliswaar niet uit dat [Gedaagde sub 1] betalingen heeft verricht en voor de geloofwaardigheid van de verklaring van [Gedaagde sub 1] geldt hetzelfde als hiervoor is overwogen over de verklaring van [X], maar gegeven het feit dat de bewijslast op de Stichting rust, komt de onzekerheid op dit punt voor risico van de Stichting.

2.12. Dat [Gedaagde sub 1] contante betalingen heeft verricht voor Imexa volgt, anders dan de Stichting heeft gesuggereerd, niet uit de door de Stichting als productie 59 overgelegde vrachtbrief. Voor zover uit de bedoelde vrachtbrief blijkt dat [Gedaagde sub 1] een envelop met contant geld heeft gestuurd aan Direkt Supplies BVBA, is niet komen vast te staan dat [Gedaagde sub 1] die betaling heeft gedaan namens of ten behoeve van Imexa, mede gelet op de stelling van [Gedaagde sub 1] dat het een betaling van Sonic Computer betreft. Dat het gaat om een betaling van Imexa blijkt niet uit de betreffende vrachtbrief en ook niet uit een factuur van Imexa die de Stichting daarmee in verband brengt, alleen al omdat die factuur een ander bedrag vermeldt dan de vrachtbrief. De Stichting heeft het verschil tussen die bedragen niet verklaard. De Stichting heeft ook niet anderszins het verband tussen de vrachtbrief en factuur toegelicht.

2.13. Op grond van het voorgaande moet worden geconcludeerd dat de Stichting niet is geslaagd in het leveren van het bewijs van de stellingen die de Stichting ten grondslag heeft gelegd aan zijn betoog dat [Gedaagde sub 1] als bestuurder van Imexa aansprakelijk is voor de benadeling van de Stichting door Imexa. De op deze grondslag gebaseerde vorderingen moeten dus worden afgewezen.

SC Digital

2.14. Niet in geschil is dat [Gedaagde sub 1] in de periode van 23 augustus 2006 tot 31 oktober 2006 een eenmanszaak onder de naam SC Digital heeft gedreven en dat hij op 1 oktober 2006 onder die naam heeft deelgenomen aan een beurs in de Rijnhallen in Arnhem. In het tussenvonnis heeft de rechtbank uit die feiten het vermoeden afgeleid dat [Gedaagde sub 1] ook verantwoordelijk is voor verkopen onder de naam SC Digital op andere beurzen omdat [Gedaagde sub 1] niet had gesteld dat ook derden een onderneming onder de naam SC Digital hebben gedreven. De rechtbank heeft de Stichting daarop in de gelegenheid gesteld om bij akte duidelijk te maken op welke beurzen er onder de naam SC Digital is gehandeld en of [Gedaagde sub 1] daarbij betrokken is geweest. In haar akte van 2 september 2009 heeft de Stichting twaalf beurzen genoemd en toegelicht waaruit de betrokkenheid van SC Digital en [Gedaagde sub 1] bij de handel op die beurzen blijkt.

2.15. In zijn antwoordakte heeft [Gedaagde sub 1] gemotiveerd uiteengezet dat niet hij, maar een derde verantwoordelijk is voor de handel op de door de Stichting genoemde beurzen, met uitzondering van de genoemde beurs in de Rijnhallen in Arnhem. Zoals hierna zal worden toegelicht, kan in het licht van die uiteenzetting van [Gedaagde sub 1] de handel op deze elf beurzen niet worden toegerekend aan [Gedaagde sub 1]. Voor zover op die beurzen is gehandeld onder de naam SC Digital is dat onvoldoende om de betrokkenheid van [Gedaagde sub 1] aan te nemen omdat [Gedaagde sub 1] thans wel uitdrukkelijk en onderbouwd heeft gesteld dat ook derden onder die naam hebben gehandeld. In het licht daarvan, is het door de rechtbank in het tussenvonnis genoemde vermoeden, dat was gebaseerd op de veronderstelling dat derden niet onder die naam hebben gehandeld, niet meer gerechtvaardigd.

2.16. Ten eerste heeft [Gedaagde sub 1] aangevoerd dat uitsluitend [Gedaagde sub 5] verantwoordelijk is voor de handel op de beurzen tot mei 2006. In dit verband heeft hij erop gewezen dat [Gedaagde sub 5] onder de handelsnaam SC Digital bij aanvang van het beursjaar 2006 een aantal reserveringen voor de huur van standplaatsen heeft gemaakt bij een grote beursorganisator en dat [Gedaagde sub 5] tot mei 2006 onder die naam op de door de Stichting genoemde beurzen heeft gestaan. Deze stellingen worden ondersteund door de eigen stellingen en producties van de Stichting. Dat de standplaatsen op de beurzen waren gehuurd door [Gedaagde sub 5] wordt bevestigd door het verslag van bevindingen van 25 maart 2006 (opgenomen in de bijlage getiteld “25-03-2006 Interexpo Rotterdam” bij de akte van de Stichting van 2 september 2009). Daaruit blijkt namelijk dat de organisator van de beurzen tegen de medewerker van de Stichting heeft verklaard dat “Sonic Computer” als standhouder stond ingeschreven onder de naam SC Digital. In het tussenvonnis is al vastgesteld dat Sonic Computer een eenmanszaak is van [Gedaagde sub 5]. Bovendien heeft de Stichting bij de comparitie zelf aangevoerd dat SC Digital moet worden vereenzelvigd met Sonic Computer. In het licht hiervan kan [Gedaagde sub 1] niet verantwoordelijk worden gehouden voor de verkopen op de beurzen tot mei 2006. Het feit dat [Gedaagde sub 1] op een aantal van die beurzen in persoon aanwezig is geweest, kan niet leiden tot een andere conclusie. In het tussenvonnis is namelijk al vastgesteld dat [Gedaagde sub 1] in dienst was bij [Gedaagde sub 5] en in die hoedanigheid aanwezig was op beurzen.

2.17. Ten tweede heeft [Gedaagde sub 1] aangevoerd dat uitsluitend [Gedaagde sub 3] verantwoordelijk is voor de handel op de beurzen vanaf mei tot en met december 2006. Hij

heeft er in dit verband op gewezen dat [Gedaagde sub 3] de door [Gedaagde sub 5] onder de naam SC Digital voor het jaar 2006 gemaakte reserveringen voor standplaatsen op beurzen vanaf mei 2006 heeft overgenomen van [Gedaagde sub 5] en dat [Gedaagde sub 3] verantwoordelijk was voor de handel op die beurzen. Dat wordt bevestigd door de overeenkomst die [Gedaagde sub 1] heeft overgelegd als productie 18. Daaruit blijkt dat Sonic Computer en [Gedaagde sub 3] zijn overeengekomen dat [Gedaagde sub 3] de door Sonic Computer voor het jaar 2006 geboekte standplaatsen zou overnemen. Daarnaast stelt de Stichting in de dagvaarding zelf dat [Gedaagde sub 3] intensief betrokken is bij de handel in gegevensdragers op Nederlandse beurzen “onder de naam SC Digital” (paragraaf 27). De uitleg van [Gedaagde sub 1] wordt ook ondersteund door andere feiten die de Stichting heeft aangevoerd met betrekking tot de beurshandel. Uit de door de Stichting overgelegde verslagen van bevindingen volgt namelijk dat in de periode vanaf mei 2006 niet [Gedaagde sub 1], maar [Gedaagde sub 3] regelmatig persoonlijk aanwezig was op de beurzen. In het licht hiervan kan [Gedaagde sub 1] niet verantwoordelijk worden gehouden voor de verkopen op de beurzen vanaf mei tot en met december 2006.

2.18. Ten derde heeft [Gedaagde sub 1] aangevoerd dat uitsluitend [Gedaagde sub 5] verantwoordelijk is voor de verkoop op de Interexpo-beurs van 10 februari 2007. Dat wordt bevestigd door de documenten die de Stichting zelf heeft overgelegd als productie 39, waaronder een brief van [Gedaagde sub 5] aan de Stichting waarin [Gedaagde sub 5] uitdrukkelijk verklaart dat de standplaats op de betreffende beurs door hem is geboekt en een afschrift van het formulier waarmee de firma “Sonic Computer [Gedaagde sub 5]” zich heeft ingeschreven voor een standplaats op onder meer de betreffende beurs. De juistheid van de stelling van [Gedaagde sub 1] wordt daarnaast bevestigd door het proces-verbaal van de deurwaarder die beslag heeft gelegd op de bij de standplaats verkochte gegevensdragers. In dat proces-verbaal staat dat de bij de standplaats aanwezige verkoper heeft verklaard dat de handel gedreven werd voor rekening van de onderneming Sonic Computer van [Gedaagde sub 5]. Bovendien heeft [Gedaagde sub 1] onweersproken aangevoerd dat [Gedaagde sub 5] opgave heeft gedaan bij de Stichting van de verkopen op deze Interexpo-beurs. Een afschrift van die opgave heeft [Gedaagde sub 1] overgelegd als productie 9.7. In het licht van een en ander kan [Gedaagde sub 1] niet verantwoordelijk worden gehouden voor de verkopen op die beurs. Het enkele feit dat op de standplaats een visitekaartje van [Gedaagde sub 1] is aangetroffen, dat een verkoper op het moment van de beslaglegging met [Gedaagde sub 1] zou hebben gebeld en dat op de standplaats flyers lagen van een webwinkel van [Gedaagde sub 1], weegt daar niet tegenop, mede gelet op het feit dat [Gedaagde sub 1] in dienst was van [Gedaagde sub 5].

HCC-dagen

2.19. [Gedaagde sub 1] kan ook niet verantwoordelijk worden gehouden voor de verkoop van gegevensdragers op de zogeheten HCC-dagen in de jaarbeurs in Utrecht op 24, 25 en 26 november 2006. De Stichting verwijst voor de betrokkenheid van [Gedaagde sub 1] bij die verkoop alleen naar een aanmeldingsformulier van “Sunstar Electronic Beihofers GmbH” (hierna: Sunstar Beihofers) voor vier standplaatsen op die beurs. Dat formulier is door [Gedaagde sub 1] ondertekend en [Gedaagde sub 1] staat op dat formulier vermeld als contactpersoon. Daargelaten of deze aanmelding, die [Gedaagde sub 1] kennelijk heeft gedaan namens Sunstar Beihofers, kan worden aangemerkt als een handeling van [Gedaagde sub 1] in persoon ([Gedaagde sub 1] bestrijdt dat), is die aanmelding onvoldoende om zijn betrokkenheid bij de verkopen op die beurs aan te nemen. [Gedaagde sub 1] heeft namelijk

aangevoerd dat de betreffende reservering van de standplaatsen is overgenomen door de firma Mediastar van [Gedaagde sub 2] en [Gedaagde sub 3] en dat uitsluitend die firma van de standplaatsen gebruik heeft gemaakt. De juistheid van die stelling heeft de Stichting niet weersproken en wordt bevestigd door het verslag van bevindingen over deze beurs, dat de Stichting heeft overgelegd (productie 24). Daarin staat dat de beursorganisatie aan de Stichting heeft gemeld dat Sunstar Beihofers zich geheel had teruggetrokken en dat de gehuurde standplaatsen volledig op naam en voor rekening van Mediastar of [Gedaagde sub 3] waren gekomen. Uit het verslag blijkt daarnaast dat de verkoopsters die de medewerker van de Stichting heeft aangetroffen bij de standplaatsen, hebben meegedeeld dat Mediastar de eigenaar van de standplaatsen was en dat [Gedaagde sub 3] de eigenaar van Mediastar was, hetgeen blijkt uit het verslag ook door [Gedaagde sub 3] is bevestigd aan de medewerker van de Stichting.

conclusie

2.20. Op grond van het voorgaande moet worden geconcludeerd dat [Gedaagde sub 1] uitsluitend verantwoordelijk kan worden gehouden voor de verkopen op de beurs van 1 oktober 2006 in de Rijnhallen in Arnhem. [Gedaagde sub 1] heeft niet bestreden dat hij de blanco gegevensdragers die hij op die beurs heeft verkocht, ook heeft geïmporteerd. [Gedaagde sub 1] is dus verplicht tot betaling van de over die gegevensdragers verschuldigde thuiskopievergoeding. Gesteld noch gebleken is dat die vergoeding is betaald.

2.21. Wat betreft het aantal door [Gedaagde sub 1] voor de beurs van 1 oktober 2006 geïmporteerde gegevensdragers zal de rechtbank uitgaan van de opgaven die [Gedaagde sub 1] heeft overgelegd en die zijn voorzien van een accountantsverklaring (productie 21 van [Gedaagde sub 1]). De Stichting heeft die opgaven bestreden met de stelling dat de opgaven betrekking zouden hebben op verkochte aantallen in plaats van geïmporteerde aantallen. Dat betoog wordt niet ondersteund door het afschrift van de twee opgaven die [Gedaagde sub 1] heeft overgelegd. Die vermelden juist uitdrukkelijk dat het gaat om een aanmelding "bij import of fabricage" (productie 21.2 van [Gedaagde sub 1]) respectievelijk een "aanmelding van geïmporteerde blanco dvd-r/rw" (productie 21.3 van [Gedaagde sub 1]).

2.22. De opgaven van [Gedaagde sub 1] corresponderen met de volgende thuiskopievergoedingen:

Soort	Capaciteit	Aantal	Heffing per disc	Totale heffing
Data CD-R/RW	Nvt	4.120	€0,14	€576,80
Blanco DVD-R/RW	4,7	730	€0,60	€438,00
Blanco DVD+R/RW	4,7	1.345	€0,40	€538,00
Blanco DVD+R/RW Dual Layer	8,5	20	€0,90	€ 18,00
				€1.570,80

vorderingen

2.23. [Gedaagde sub 1] zal worden veroordeeld tot betaling van een deel van het door de Stichting gevorderde bedrag, te weten €1.570,80. Zoals gevorderd, zal de veroordeling met betrekking tot dat bedrag hoofdelijk zijn met gedaagde sub 5. Voor het overige wordt de vordering ten bedrage van €518.788,04 afgewezen ten aanzien van [Gedaagde sub 1] en dus uitsluitend toegewezen ten aanzien van gedaagde sub 5 (zie voor gedaagde sub 5, hiervoor r.o. 2.2 e.v.).

2.24. Nu is komen vast te staan dat [Gedaagde sub 1] blanco gegevensdragers heeft geïmporteerd zonder daarover de verschuldigde thuiskopievergoeding af te dragen, is het gevorderde verbod toewijsbaar.

2.25. De vordering tot opgave van de geïmporteerde blanco gegevensdragers wordt afgewezen, aangezien er afgezien van de import voor de beurs van 1 oktober 2006, waarvan [Gedaagde sub 1] al opgave heeft gedaan, geen andere importen door [Gedaagde sub 1] zijn vastgesteld. De hiermee verband houdende vorderingen tot overlegging van delen van de administratie en een accountantsverklaring moeten om dezelfde reden worden afgewezen.

2.26. Omdat de Stichting en [Gedaagde sub 1] over en weer op punten in het ongelijk zijn gesteld, zullen de proceskosten in de zaak tegen [Gedaagde sub 1] in die zin worden gecompenseerd dat elke partij zijn eigen kosten draagt.

3. De beslissing

De rechtbank:

3.1. verbiedt gedaagden 1 tot en met 5 tezamen en ieder voor zich om blanco informatiedragers in Nederland te importeren of te verhandelen waarover geen opgave is gedaan en/of niet de verschuldigde thuiskopievergoeding aan de Stichting is voldaan, op straffe van verbeurte van een dwangsom van €250,00 voor iedere blanco informatiedrager die in strijd met dit verbod geïmporteerd of verhandeld wordt, dan wel, naar keuze van de Stichting, een dwangsom van €10.000,00 voor elke dag dat in strijd met dit verbod wordt gehandeld, met een maximum van €1.000.000,00, een en ander onverminderd de aanspraak van de Stichting op de verschuldigde thuiskopievergoeding over de geïmporteerde en/of verhandelde blanco informatiedragers;

3.2. beveelt gedaagden sub 2 tot en met 5 om binnen zes weken na betekening van dit vonnis aan de Stichting gespecificeerd opgave te doen van de door hen in Nederland geïmporteerde blanco informatiedragers, met vermelding van soort, aantal, opslagcapaciteit en/of speelduur, alsmede zulke opgave te blijven doen, en bepaalt dat de gedaagde die in gebreke is met de naleving van dit bevel een dwangsom verbeurt van €10.000,- (zegge tienduizend euro) voor iedere dag dat die gedaagde in gebreke is, met een maximum van €250.000,00;

3.3. beveelt gedaagden sub 2 tot en met 5, voor zover zij in Nederland blanco informatiedragers hebben verhandeld die zij niet zelf hebben geïmporteerd, om binnen zes weken na betekening van dit vonnis aan de Stichting alle bescheiden, daaronder in elk geval begrepen alle in- en verkoopfacturen en de financiële administratie van die gedaagden, ter hand te stellen, waarvan de kennisneming noodzakelijk is om vast te stellen of de

thuiskopievergoeding over de door de betreffende gedaagde verhandelde blanco informatiedragers door de fabrikant of importeur betaald is, en bepaalt dat de gedaagde die in gebreke is met de naleving van dit bevel een dwangsom verbeurt van €10.000,00 voor iedere dag dat die gedaagde in gebreke is, met een maximum van €250.000,00;

3.4. beveelt gedaagden sub 2 tot en met 5 om de onder 3.2 en 3.3 bedoelde opgaven vergezeld te doen gaan van een verklaring van een registeraccountant die ertoe strekt dat hij aan de hand van de boeken en voorraden van gedaagden heeft vastgesteld dat deze opgaven juist en volledig zijn, en bepaalt dat de gedaagde die in gebreke is met de naleving van dit bevel een dwangsom verbeurt van €10.000,00 voor iedere dag dat die gedaagde in gebreke is, met een maximum van €250.000,00;

3.5. veroordeelt gedaagden sub 1 en 5 hoofdelijk om binnen veertien dagen na betekening van dit vonnis aan de Stichting te betalen een bedrag van €1.570,80;

3.6. veroordeelt gedaagde sub 5 om binnen veertien dagen na betekening van dit vonnis aan de Stichting te betalen een bedrag van €517.217,24;

3.7. veroordeelt gedaagden sub 3 en 5 hoofdelijk om binnen veertien dagen na betekening van dit vonnis aan de Stichting te betalen een bedrag van €328.074,54;

3.8. veroordeelt gedaagden sub 4 en 5 hoofdelijk om binnen veertien dagen na betekening van dit vonnis aan de Stichting te betalen een bedrag van €15.000,00;

3.9. veroordeelt gedaagden sub 2 tot en met 5 om binnen veertien dagen na betekening van dit vonnis aan de Stichting te betalen een bedrag van €105.000,00;

3.10. veroordeelt gedaagden sub 2 tot en met 5 hoofdelijk in de kosten van het deel van de procedure dat op hen betrekking heeft, waaronder mede begrepen de kosten van het ten laste van hen gelegde beslag, tot op heden aan de zijde van de Stichting begroot op €10.144,93;

3.11. compenseert de kosten van het deel van de procedure dat betrekking heeft op gedaagde sub 1 in die zin dat elke partij zijn eigen kosten draagt;

3.12. verklaart dit vonnis tot zover uitvoerbaar bij voorraad;

3.13. wijst het anders of meer gevorderde af.

Dit vonnis is gewezen door mr. P.H. Blok en in het openbaar uitgesproken op 22 juni 2011.